

νυψώσωσι τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἀξίαν, νέοι σπαταλῶντες τὸν χρόνον καὶ τὴν ἀκμὴν αὐτῶν καὶ τὰ χρήματα καὶ τὸ πατρικὸν αὐτῶν ὄνομα ὅπως καθίστανται προσφίλεις μεταξὺ τῶν ἑταῖρῶν, δὲν εἰνεκάντες νέοι, μήτε γέροντες, μήτε ἀνθρώποι, ἀλλὰ πιθῆκοι καλῶς τρεφόμενοι καὶ καλῶς θωπευόμενοι καὶ οὐδὲν πλέον. Εἶνε ἀλληλή νεολαία τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Γυμνασίων, ἥτις παρὰ πᾶσαν ἀπρονοσίαν καὶ ἐνοχὴν τῆς κυβερνήσεως, παρὰ πάντα τὰ διέθρια κοινωνικὰ διδάγματα τὰ δύοια ὑποβάλλονται αὐτῇ καθ' ἔκαστην, παρὰ πᾶσαν τὴν μετριωτάτην ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ἀξίαν τῶν ἐκπαιδευτηρίων σας καὶ παρὰ τὴν ἀσυνεδησίαν καὶ τὸν καθαρῶς πολιτικὸν γρωματισμὸν τῶν πλειστέρων καθηγητῶν σας, γνωρίζει νὰ ὑπερνικᾷ διὰ τῆς ἐγκαρτερήσεως τοσαῦτα προσκόμματα καὶ νὰ μὴ ἐλαττώνῃ τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὸν ζῆλον αὐτῆς. Αὕτη ἡ νεολαία εἶναι ἐκείνη ἥτις θὰ διαδεχθῇ ὑμᾶς ἐν τε τῇ πολιτικῇ καὶ τῇ κοινωνικῇ περιωπῇ, ἐφ' ἣν ἀναξίως ἀνήλθατε, καὶ θὰ ἐκσφενδονίσῃ μέχρι τοῦ πηλοῦ ὃπου ἀξίζει νὰ ζῇ τὸ ἑλληνοφύρον ὑμῶν σύστημα, τὸ δόποιον δὲν ἀφήκει λίθον ἐνδοξὸν χωρὶς νὰ στενάζῃ διὰ τὴν παρούσαν ἀθλιότητα καὶ τὸ δόποιον ἡμαύρωσε καὶ τὴν κοντανά αὐτὴν τῶν ἀθανάτων ἔρειπίων τῆς Ἀκροπόλεως.

Κ. Ιεροκλῆς

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΗΜΩΝ

B'

Ότε ἐπράχιτο νὰ ὑπογραφῇ τὸν Μάρτιον τοῦ 1881 ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ συνθήκη καὶ ἀφοῦ ὑπεγράφη ἀκόμη, ζήτημα ἐγεννήθη ἐὰν εἴχομεν ἀξιομάχον δύναμιν νὰ πολεμήσωμεν ἐναντίον τῆς Τουρκίας. "Ολοι κατὰ τὸ φανόμενον ἐπεπέσαμεν τότε—καὶ εἴχομεν οἱ πλείονες δίκαιον, καὶ ὡς ἀτομα καὶ ὡς ἔθνος—ἐναντίον τοῦ μακαρίου Κουμουνδούρου, τοῦ στέρεαντος τὴν εἰρήνην. Καὶ ἐάν ὑπῆρχον ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν δισταγμοὶ περὶ τοῦ ἀξιομάχου τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων, ὡφείλομεν καὶ ὡς ἀντιπολίτευσις καὶ ὡς ἔθνος νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης. Η διελλα παρῆλθεν, ἡ εἰρήνη ὑπεγράφη, ἡ κατοχὴ ἔλαβε χώραν, ἡ ἔνωσις ἐπανηγυρίσθη, ὁ βασιλεὺς περιῆλθε τὰς νέας ἐπαρχίας καὶ εἰσῆλθομεν καὶ αὐθίς εἰς τὸ στάδιον τῆς εἰρήνης, ὅπερ διὰ τοὺς Ἑλληνας ἦν καὶ εἶναι καὶ ἔσται ἵσως ἐπὶ πολὺ ἀκόμη στάδιον πολεμικῶν προπαρασκευῶν. Τὰ πάθη κατεσύγασθησαν, τοῦ κομματικοῦ συμφέροντος οἱ πόθοι ἐπληρώθησαν, τὸ προδοτικὸν ὑπουργεῖον ἐπεσεν, ἡ ἀναμορφωτικὴ κυβερνήσεις ἥλθεν. Τότε ἀρχονται αἱ ἐμπιστευτικαὶ διαχύσεις, αἱ κρυψαὶ μεταμέλειαι, αἱ ἴδιαιτεραὶ ἔξομολογήσεις, ἡ ἀπονομὴ δικαιοσύνης, αἱ σκναι τῆς ἀναγνωρίσεως. Τί ἐξ ὅλων τούτων ἐσχηματίσθη εἰς ἀλήθειαν; Ότε ἡ Ἑλλὰς τότε δὲν ἦτο ἐτούμη νὰ πολεμήσῃ. Ομιλήσαμεν μετὰ τῶν εἰδημονεστέρων σξιωματικῶν, ἐλάσσομεν ἐκθέσεις περὶ τῆς κατοχῆς, ἐπληροφορήθημεν τόσα γεγονότα, ἡκούσαμεν τόσα ποάγματα· ἡ πεποιθήσις ἐξ ὅλων αὐτῶν ἐπήγαγε μία: 'Η Ἑλλὰς δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ κηροῦῃ τακτικὸν πόλεμον. Οπισθοχωρήσατε ἀπὸ τοῦ 1881 εἰς το 1877, ἔτος τοῦ ρωσοτουρκικοῦ πολέμου, καὶ τῶν πολεμικῶν ἡμῶν προπαρασκευῶν. Τότε ἀπογοήτευσις δὲν εἶχε καταλάβει τὸ ἔθνος, αἱ ἡθικαὶ δυνάμεις του ἦσαν πλήρεις, ὁδωδότα πετσώματα δὲν εἴχομεν δισφρανθῆ-

καὶ ἡ ἐλπὶς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἥθελε κατέλθει εἰς ἐνέργειαν ἐπλήρου εὑφροσύνως τὴν καρδίαν παντὸς Ἐλλήνος. Πολὺ ἦτο ἡ πεποιθήσις τῶν κυβερνώντων, ἡ πεποιθήσις τῆς οἰκουμενικῆς περὶ τοῦ στρατοῦ τῆς πατρίδος; Ή πεποιθήσις ἦν σπαράσσων τὴν καρδίαν του, ἔξερφασεν ἐν ὁδύνι διὰ τῶν περιπέτων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων δύο ἀρθρῶν του διὸιδιμος Δεληγεώργης, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀν ἐκήρυσσε τότε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, ἐμπερδευμένης οὔτης εἰς τὸν κατὰ Ρωσίας πόλεμον, θὰ μετεβάλλετο εἰς νέα Σόδομα καὶ Γόμορρα. Εἶνε ἡ φράσις του, ἥτις τὴν ἐπαύριον τῆς ἐν Ἀθήναις στάσεως ἐναντίον τῶν μελῶν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀφείσης νὰ ὑπογραφῇ ἡ εἰρήνη πρὶν κηρύξῃ τὸν πόλεμον, κατεστήσασεν δῆλην τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἔθνους, καὶ μετουσίωσεν αὐτὴν εἰς βαθεῖαν, βαθεῖαν μελαγχολίαν.

Tὸ 1877 λοιπὸν, μετὰ συντόνους προπαρασκευάς, ἀνέτομος· τὸ 1880, μετὰ δεινὴν ἐπιστρατείαν καὶ δαπανας τριακοσιῶν ἑκατομμυρίων, ἀνέτομος· καὶ τὸ 1883, κατὰ τὸ ἀρθρον τῆς Ωρας, ἔτομος! Ποιὸν θαύμα ἐμετολάβησε κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ θαυμάσιον ἀποτέλεσμα;

Ποῖον θαύμα;

Αὐτό:

Κατηγορήθη ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη η διετής θητεία, η μόρη ἐν τῇ ἐπικρατούσῃ παρ' ἡμῖν στρατιωτικῇ διαφθορῇ, παραλυσίᾳ καὶ ἀμαθείᾳ δυναμένη κάπως νὰ μορφώσῃ στρατιώτας.

Εἰσήχθη διὸ αὐτῆς ἡ μονοετής θητεία, δυνάμει τῆς διπολας σημερον, μὲ τὴν ὄμολογίαν τῆς Ωρας, κατηγορήθησαν τὰ γυμνάσια διὰ τὰ πεζικά σώματα, διότι, λέγει, μόνον τὰ τεχνικά δηλα χρήζουσιν ἀσκήσεων.

Οὐδέν εγένετο καθ' ὅλον αὐτὸν τὸ διάστημα στρατιωτικῶν γυμνάσιον, πλὴν τῆς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Γρίβαν εὐθὺς μετὰ τὸ Καραλῆ-Δερβέν συγκεντρώσεως ἰκανοῦ στρατοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ, ἀσκηθείσης πολεμικῶς ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας· ἂλλα καὶ ταύτην, ὡς ἐγράφομεν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ στρατοῦ ἡμῶν ἀρθρῷ, τῷ δόντι ἀφορμὴν εἰς δῆλην αὐτὴν τὴν στρατιωτικὴν συζήτησιν, ματαιωθείσαν, αδιότι ἐκ τοῦ μέτρου, ὅπερ ἔλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιώτικῶν ὑπουργὸς κ. Τρικούπης τοῦ νὰ ἀνάκαλέσῃ τὰ ἔκει συγκεντρωθέντα σώματα, τὰ γυμνάσια τῆς ταξιαρχίας, αἱ εἰκονικαὶ μάχαι, τὰ ὁχυρωματικὰ ἔργα ἐματαιωθησαν.

Οὐδέποτε ἀλλοτε ὁ στρατὸς ἀπειγε τόσον πολὺ ἢ πὸ τῆς ινεμοθετημένης δυνάμεως τῶν 29,500 ἀνδρῶν κατὰ τὴν διμολογίαν τῆς Ωρας, μόλις εἶναι 24,000, σύμφωνα δημοσιεύεται μὲ τα πράγματα καὶ τὰ φευδη ἀ διετυμπάνισε βέβαια δέν εἶναι οὔτε εἰκοσι γιλιαδες!

Ἐπωλήθησαν δῆλα τὰ ἀδρῶς ἀγορασθέντα κτίνη τοῦ στρατοῦ καὶ ἔμεινε πάλιν γυμνὸν τὸ ἱππικόν, ενῷ κατὰ τὴν νεωτέραν πολεμικὴν, ὅπως ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ τακτικὸς στρατὸς πεζικός, ἀνάγκη ἐπίσης νὰ ὑπάρχῃ τακτικὸς στρατὸς ἱππικός.

Αφηρέθησαν διὰ τῆς συστάσεως Σχολῆς 'Υπαξιωματικῶν τὸ ἄνθος τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ οὗτως ἐξηγεῖται ἡ ἐντελής τῶν γυμνασίων κατάργησις.

Οὐδεμία ὁχυρωματικὴ ἔργασία ἐγένετο, τὰ δὲ ἐν Ηπειρῷ ἀρέσκεινα ἔργα διεκόπησαν καὶ ἐσπάσταν.

Περὶ οὐδὲν δὲ πολεμικοῦ ὅργανουσμοῦ ἐλέγει οὐδενί.

Τίς θὰ ἐδηγήσῃ τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἀγνωστον.

Αναγνωρισθείσης ἀναγκαιοτάτης τῆς προσκλήσεως ξένων ἀξιωματικῶν, ἀπέτυχε καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὁ κ. Τρικούπης.

Ἐν γένει δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἔδειξ τούς πολέμου ἔξωρίσθη ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ τόπου καὶ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ στρατοῦ.

Γετερα δὲ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἔξεργεται ὁ κ. Τρικούπης καὶ φουσκών ως μελοδροματικὸς κολογέλος, φωνάζει: "Εχω ἑτοίμους δεσμούς χρειάδας στρατοῦ!! Τράμ!!"

Περὶ τῆς ὑπόπτου αυτῆς καὶ ἀποπλανητικῆς κραυγῆς εἰς τὸ προσεχὲς φύλαν.

Καλεσάν

XRONIKA

Ἡ ἐν Κων) πόλει πρέσβεια καὶ τὸ προξενεῖον καὶ ἡ διερμηνεία τόσον λαμπρὰ, ἐθνικὰ, δραστήρια, ἀποτελεσματικὰ ενεργοῦσιν, ὡστε οἱ ἀδικούμενοι Ἐλληνες ἐπὶ τῷ τούρκικῷ ἀρχῶν ἐπιβαίνονται ἀποπλοίων καὶ ἔρχονται ἐδῶ νὰ ἐνεργήσουν διὰ τοῦ ὑπουργείου ως νὰ λέγωσιν: πρεσβεία ἑλληνικὴ δὲν ὑπάρχει· προξενεῖον ἑλληνικὸν δὲν ὑπάρχει. Τοῦτο ἐπράξαν οἱ ὡς κινδυνοποιοὶ ἀδικώτατα φιλακισθέντες Ἐλληνες ὑπήκοοι ἐν Κων) πόλει ἔστειλαν ἥντι προσώπους των ἐνταῦθα, ὅπως ἐνεργήσουν διὰ τοῦ κυρίου Κουντοσταύλου εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Τουρκίας. Ἀς ἔλθῃ τούλαχιστον ὑπουργὸς τῶν ἔξωτερικῶν ὁ κ. Κουντουριώτης καὶ ἀς μεταβῇ πρέσβεις εἰς Κων) πολιν ὁ κ. Κουντοσταύλος.

"Οταν ἐλέγομεν νὰ ἀρχίσῃ ἡ σπουδὴ τῆς τουρκικῆς καὶ τῆς βουλγαρικῆς παρ' ἡμῖν, θεός ζεύρει ποῖα γέλοια ἐπροκαλέσαμεν, ὃδοὺ ὅτι, καθὼς ἐπιστέλλει ἡμῖν ὁ ἐν Κων) πόλεως ἀνταποκριτής μας, ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ τῆς Τουρκίας — τῶν Εὐελπίδων — ὑπερχεώθησαν οἱ μαθηταὶ ἐκ τῶν τριῶν γλωσσῶν, γάλλικῆς, γερμανικῆς καὶ ρωσικῆς νὰ διδαχθῶσι μίαν. Ποίαν νομίζετε ἐπροτίμησαν οἱ πλείους τῶν μελλόντων ἀξιωματικῶν τῆς Τουρκίας; Τὴν γλώσσαν τῶν προπατορικῶν ἔχθρῶν των, τὴν ρωσικήν;

Δύο ἐγκύκλιοις τοῦ κ. Νομάρχου, διπομιμνήσκουσαι διατάξεις πρὸ πολλοῦ παλαιωθείσας καὶ συνεπῶς λησμονημένας, εἶναι κατὰ πάντα ἀξέπανοι. Ο κ. Νομάρχης ἀγωνίζεται νὰ ἐπαναφέρῃ ταύτας εἰς τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τῆς ζωῆς, ως ἐνίστε ἐπανέρχονται παλαιοὶ συρμοί. Ἡ μία τῶν ἐγκυκλίων, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Αστυνομίας, ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἑκατέρωθεν τῆς Πειραικῆς ὄδοῦ οἰκιῶν, οἵτινες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ πεζοδρομίων καὶ ὑπονόμων ὑποχρεοῦνται ἐντὸς ὧρισμένης προθεσμίας νὰ στρώσωσι τὰ μήπω πλακοστρωμένα πεζοδρόμια. Ο κ. Διευθυντὴς παρακαλεῖται νὰ ὑπογρεώσῃ τοὺς ἰδιοκτήτας, δρίζων εἰς βάρος αὐτῶν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν ἐπίστρωσιν.

Ἡ ἑτέρα ἐγκύκλιος πρὸς τὸν μηχανικὸν τῆς πόλεως ὑπενθυμίζει τὸν περὶ ἐκτελέσεως τῶν σχεδίων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν νόμον, καθ' ὃν ἀπαγορεύεται εἰς ἀπαντκὲς νὰ σμικρύνωσι τὰς ὄδους ἢ πλατείας, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας νὰ ἔχωσι πρὸ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν τῶν ὑπὲρ τὴν μιαν βεβμίδα.

Ἐπίσης κατὰ ἀρθρὸν τοῦ νόμου τῇ 3 Ἀπριλίου περὶ ὅ-

γιεινῆς τῶν οἰκοδομῶν τῶν πόλεων, ἵτον ἀπηγόρευμένος ὁ χρωματισμὸς τοῦ ἔξωτερικοῦ τῶν οἰκιῶν διὰ τῶν λαμπρῶν χρωμάτων, ὅποιον τὸ κόκκινον, τὸ βαθύ κίτρινον καὶ τὸ λευκόν, καθὼς καὶ ἡ ἐγγύς τῶν κατοικιῶν τοποθέτησι τῶν σταύλων.

Κατὰ τὰ ἔγγραφα τοῦ κ. νομάρχου — καὶ τὸ βλέπομεν ὅλοι μας — οὐδεμίᾳ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τηρεῖται καὶ ἐντεῦθεν οἱ οἰκοδομοῦντες ἀνενοχλήτως παραβιάζουσι τὰς οὖσιώδεις ταύτας διατάξεις, ποὺ μὲν ἔξεργομενοι τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς διὰ τῆς προσθήκης στηλῶν, ποὺ σμικρύνοντες τὰ πεζοδρόμια καὶ σχηματίζοντες εἰσόδους ἐγ τοῖς ὑπογείοις μεγάλης εὐρύτητος, καὶ ἀλλαχοῦ κατασκευάζοντες βαθυίδας, ὅπως ἡ πρὸς τὴν αὐθαιρεσίαν τάσις τοῖς ὑπηροφεύθη. Ο κ. Νομάρχης προκαλεῖ τὴν σύντονον προσοχὴν τοῦ μηχανικοῦ ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων διαταγμάτων, καὶ ἀναμένει τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τοιαύτης ἐνεργείας, ἡ ἥποια εὐχόμεθα νὰ μὴ θριαμβεύσῃ μόνον ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει, πρὸς τιμὴν τοῦ τε κ. Δημητριάδου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συντελεσάντων πρὸς ἀνόρθωσιν ὀφελέμων νόμων.

Ορθὸν καὶ δίκαιον είνε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας νὰ ἐξελέγῃ (ἀνεύ προηγουμένης βεβαίως εἰδοποίησεως) τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων τὴν τε σωματικὴν καὶ πνευματικὴν τροφὴν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ ποριορισθῇ ἡ δραστηριότης εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πινάκων, πρὸς οὓς ἰδιαίτεραν ὑπόληψιν τρέφει τὸ νῦν ὑπουργεῖον. Καλὸν ἐπίσης ὑπό τινα ἐποψίων καὶ τὸ νὰ μὴ ἐξετάζωνται οἱ ιπολιόμενοι μαθηταὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ὃν οἱ καθηγηταὶ διδάσκουσιν ἐν αὐτοῖς. Ἀλλὰ ὑπὸ τίνων καθηγητῶν θὰ ἐξετάζωνται οἱ μαθηταὶ ἐκεῖνοι τῶν δημοσίων ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων, οἵτινες συνήθως τοὺς τελευταίους πρὸ τῶν ἐξετάσεων μῆνας ἀντὶ ἀδροτάτων διδάκτρων προγυμνάζονται ὑπὸ τῶν τὴν προγύμνασιν πρόκαλούντων καθηγητῶν αὐτῶν; Η ἀφίονται μεταξεταστέους ὅπως προγυμνασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἰδίων καθηγητῶν κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν; Τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας μας, πλεῖστα σκάνδαλα καὶ πειρασμούς καὶ ἀγανάκτησιν εἰς τοὺς οὕτω φορολογουμένους γονεῖς παραγούσσης, ἀναμένομεν παρὰ τῆς δροφοροσύνης καὶ δικαιοσύνης τοῦ νῦν ὑπουργοῦ. Διότι μερικὰ πράγματα παραγίνονται.

Η λήξισα ἐθδομᾶς ἐν Κων) πόλει δικαίως δύναται νὰ ὄνται ἀδρομᾶς τῶν γάμων. Οὕτω τὴν παρελθόνταν Πέμπτην ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐν Σέρραις πράκτορος τῆς Αὔστριας κ. Ἀλέξ. Χαδζῆ Δήμου μετὰ τῆς βαρυφέρνου δεσποτινίδος Αἰγατερίνης Λίαμπεν. Οἱ νεόνυμφοι ἀνεγώρησαν αὐθημερὸν διὰ Παρισίους. "Ωρα των καλῶν! Τὸ Σάββατον ἐν Καδήνιοι δύο ἀδελφαὶ τῆς περιτικῆς πλουτοκρατίας Ἀμαλία καὶ Ρόζα Κόρπη ἐκεμάσθησαν ὡς καλλιβλαστοῖ βότρυς ἢ μὲν εἰς τὸν βραχίονα τοῦ Δημητρίου Βίδοβίτης, ἢ δὲ εἰς τὸν τοῦ κ. Α. Τουβίνη. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐγένοντο οἱ γάμοι ἐν Φαναρίῳ ἐντὸς τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ τοῦ οἴου Ρικάκη μετὰ τῆς κόρης τοῦ ἀρχιεπιφύλακτου τοῦ Σουλτάνου Μαυρογένους πατᾶ. Τι κρίμα νὰ μὴ προστίθεται εἰς τὴν προῖκα καὶ ὁ τίτλος! Θὰ εἰχομεν τὸν νέον Ρικάκην μικρὸν πατᾶ! Χθές δὲ πάλιν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι ἀλλοῦ πλουσίου ἡμογενοῦς, τοῦ κ. Δαμπρινούδη. Αὔξανεσθε καὶ πληθύνεσθε, λοιπόν!